

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

pollicitus reddere Constantinopolim, si Christianorum viribus reduceretur ad iustum suum Imperium, à violente fratre occupatum. Magister testatus hoc non esse suarum virium, ad Imperatorem misit illum: Qui impensis perinde grauari visus, ad regem Franciæ fecit peruenire. Ibi captiui specie nobilis iuuenis diu habitus est, donèc summo pontifici Innocentio mitteretur ab regni cancellario, pacifcente aliquot rubros galeros pro tanto captiuo. Papa illum in palatio tenuit diligenti custodia, fratre (vt aiunt) illius aliquot ducatorum millia annua pollicente, vt diligentius seruetur. Seruatus est in palatio supra pontificem, familia eius liberè per Urbem diuagante: mansitq; in ea custodia vsq; ad tempus pontificis Alexandri VI. qui venienti regi Karolo VIII. Franciæ, regnumq; petenti Neapolitanū, permisit illum, vt secum in castris haberet, vsurus eo ad bellum quod præferbat in Turcum. Sed ingenuus ille iuuenis, quod ita inter manus velut pila iactaretur, dolore animi contracto morbo, in itinere moriens defecit. Sunt qui illum spontè sumpto veneno aiunt perisse. Matthias interim Vngariæ rex, sumpta occasione vsus, quæ illi præstaretur per regnum Turcorum innotatū, vrgebat Turcum, pepulissetq; omni vicina regione, nisi eodem in tempore ab latere Austriæ vexatus, à Turco retractus, per hostiliorem Imperatoris nostri capitaneum, se cogeretur defendere. Ità non satis est nobis, nos ipsos desidere, & nihil pro Christianismo magnū agere, nisi etiam pro illius honore contententes impediamus, & à bono reuocemus.

CAPVT XXIX.

ANnus erat à Christo nato, post mille quadringentos octuagesimū secundus, cum Maximilianū du-

LII

cis

cis coniunx Maria, vnica Karoli filia, iam pregnant,
 cum in venatione equo cessitante delapsa, grauiter se
 laesisset, nec iuuenili leuitate rem eam propalasset, con-
 tracto ex ruina morbo, diem suū Brugis obiit: ibiq; tu-
 mulatur in ecclesia beatae Mariae. Quod vbi regij ducto-
 res comperere, praecipue dominus Desquordes, Arthesia
 capitaneus, sancti Audomari urbem propè insidijs inter-
 cepisset: Sed praeventus est à diligentioribus ad custodi-
 am, quàm esset ille ad insidias. Ariam tamen postea per
 proditionem recepit. Tum rex Francia hoc potius oppi-
 do, ad pacem ineundam se offerebat, nihil magis sibi ef-
 se cordi testatus, quàm videre pacem cū Flandria: Ma-
 le enim sibi sensit, cogitans de propinqua morte: & cœ-
 pit agere, vt filia Maximiliani ducis Margareta, Del-
 phino filio suo desponderetur Karolo: peregitq; potissi-
 mum cum Gandauensibus, qui occultis saepe consilijs in
 Franciam respiciunt. Iam enim ex dotalibus pactis, qua
 interuenerunt duci atq; Mariae, constitit, Maximilia-
 num nihil habere iuris in terris dotalibus, sed omnia per-
 tinere ad iura filiorum. Vt autem administratione quo-
 què legitima tutela illum excluderent, filium & filiam
 eius magna difficultate ex Bruxellis in Gandauū trans-
 tulerunt, iam tunc cogitantes magis, quàm edicentes,
 quòd nullam patri relinquerent tutelam filiorū: Quip-
 pe, quia re ipsa probabant magnas opes sub manibus eius
 mirabiliter deperire, vt nulla pecunia, quantumcunq;
 magna, illi (vt dicebant) suffectura videretur, agente
 nimirum facilitate, & profusa liberalitate, quam illi ad
 prodigalitatem imputarunt. Sed iustos interpretes res
 accipiens, nihil aliud prodit, quàm principis benignam
 & facilem humanitatem: quæ pecuniarū contemprix,
 opes mauult perdere, quàm à se tristem quempiā disce-
 dere,

ere, & in suos non vti liberalitate, quæ virtus est principum præcipua. Sed tum inuito duce, pacem cum rege Franciæ Flandrenses inibant: quæ mirum in modum displicuisse fertur Anglicis, prætendentibus, non esse fœdus, sed iugum perpetuæ seruitutis. Interea dum dux in Leodienses mouet, occiderat enim Wilhelmus de Arberg Ludonicum Leodiensem episcopum, ducem de Borbonio, filium suum connisus in locum surrogare, tota mole belli illi occurritur. Sed iam capitanei ducis, priusquam ille aduentaret, ceperunt oppidum sancti Trudonis: Obsidetur Leodium. Interim capitulum permissa sibi libera eligendi facultate, Iohannem de Horne baronem, obseruantialem Ordinis Minorum fratrem, elegerunt episcopum. Communitates trium in Flandria urbium primariarum, patre Maximiliano non requisito, hoc agunt, vt despondeatur Delphino Franciæ Margareta filia ducis & Mariæ de Burgundia: his pactis, vt proles mascula ex his prouentura, succedat in Burgundia, Arthesia & ceteris comitatibus, quos in Francia pro se & suis heredibus tenuisset dux Burgundiæ Karolus. Hæc tamen in primordio magis concepta, quàm conclusa, fuere.

CAPVT XXX.

Maximilianus dux, conuocato terræ concilio apud Alostum, quæ à rege Franciæ in perpetuum fœdus offerebantur, audiuit omnia mense Decembri. Mox de consensu concilij sui approbavit, & solennes ex suis oratores remisit in liberam ciuitatem Atrebatensem: vt quæ pridem in eo loco fuere concepta, nunc certis adhibitis modificationibus, ad plenum concluderetur. Erant oratores ex Flandria abbates quinque, cum militibus & militaribus eius regionis. Articuli verò plurimi, super dotalijs, & medijs temporis terrarum statibus,